

YOU'VE GOT TO KNOW WHEN TO HOLD'EM, KNOW WHEN TO FOLD'EM:
THE FLOP, THE TURN & THE RIVER

GAMBLING IN JEWISH LAW

Rabbi Efrem Goldberg

that was what the young men would do. 11 It happened when [the woman and her father] saw him that they took thirty companions to be with him: Sansata to them, "Let me now pose you a riddle. If you tell me [its solution] during the seven days of feasting and you solve it, I will give you thirty sheets and thirty changes of clothing. 13 But if you cannot tell it to me, then you will give me that sheets and thirty changes of clothing."

They said to him, "Pose your riddle and let us hear it."

14 He said to them, "From the eater came forth food; and from the strong came forth sweetness." They could not tell [the solution of] the riddle for three days.

ַנירד אָבֶידּבּוּ.

ָ אֶל־הָאשֶׁה וַיַּעֵשׁ שֶׁם שִׁמְשׁוֹן מִשְׁהֶּה כֵּי כֵּן יַעֲשׁוֹ הַבַּחוּרִים: זְיֵתְשׁ בּרְאוֹתָם אוֹתְוֹ וַיִּקְחוֹּ שְׁלֹשִׁים מֵרֵעִים וַיִּהְיָּוֹ אִתְּוֹ: וַיִּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוּ אָחְוּדָה־נֵּא לָכֵם חִידָה אִם־הַגֵּר תַּגֹּידוֹ אוֹתָה לִי שִׁבְעַת יְמֵי הַמְשְׁתְּּ וֹמְצָאתֶם וְנָתַתְּי לָכֶם שְלשִׁים סְדִינִים וְשְלשִׁים חֲלָפִת בְּנָדִים: וְאָם לְא תוּכְלוֹ לְהַגִּיד לִי וּנְתַהֶּם אַתֶּם לִי שְלשִׁים סְדִינִים וּשְלְשָׁים חֲלִיפְוֹת בְּגָדִים וַיִּאמְרוּ לוֹ חִוּדָה חִינְתְךָּ וְנִשְׁמְעֻנָּה: וַיְּאמֶר לְהָהָיה שְלְשָׁת מָהָאבֵל יָצֵא מַאֲבָּל וּמֵעֵז יָצֵא מָתִוּק וְלְּא יָכְלוּ לְהַגִּיִּד הַחִיּדָה שְּלְשָׁתְּ

NISOSHNAS (CEC.) (CEC.)

Having cited above the Sages' opinion that one can disqualify judges only if he can prove that they are relatives or otherwise ineligible to serve, the Mishnah (here and on 27b) goes on to discuss the specifics of these two categories. (בּוֹשְׁחַלְּבְּיִלְּבִּיִּא – And these are the ones ineligible to be judges or witnesses: וְּשִׁלִּוֹ הִן הַּלְּבִּית – One who plays with dice, בּמְשִׁחַלְּבְּיִנְיִּת – one who lends on interest, (בּמְבִית שְׁבִינִית – pigeon-fliers וּחִיּשְׁבִינִית – und sheviis-merchants. אַמִר רַבִּי שִׁמְעוֹן (בּמְלְּהַה בְּרוּבִית – R' Shimon said: בְּתְחִילָּה הָיוּ קּוֹרִין אוֹתָן אוֹסְבִּי שְׁבִיעִית – However, when the oppressors increased, they changed to calling them "sheviis-merchants." אָמֶר רַבִּי יְהוּרָה – אַמָּר רַבִּי יְהוּרָה – אַמָּר רַבִּי יְהוּרָה – אַמָּר רָבִי יְהוּרָה – אַבָּר יִשְׁרִי לְּהָן אוֹמְנוֹת אֶלָּא הוֹא רָשִׁרין לִהָן אוֹמְנוֹת אֶלָא הוֹא בְּשְרוֹן – When are dice-players ineligible to adjudicate or testify? אַבְּל יִשׁ לְהָן אוֹמְנוֹת אֵלָא הוֹא בְשְרוֹן – but if they have a trade besides this they are eligible. (20)

Gemara The Gemara explains why a dice-player's activity disqualifies him:

קמָר בְּקוּבְוּא – A dice-player – מָאיַהָּק בְּקוּבְוּא – what does he do wrong to be disqualified? אָמֶר רָמִי בַּר חָמָא – Rami bar Chama said: אָמָר הָמִי בָּר חָמָא – Because [the wager-agreement] is deemed an asmachta, וְאַסְמֵּבְהָא לֹא קָנְוָא – and an agreement of asmachta is non-binding. בווי

Another explanation is offered:

קל כי הַאי גַוְוּנָא לָאו – Rav Sheishess said: בָל כי הַאי גַוְוּנָא לָאו אַסְמַבְּהָא הוא – Any agreement such as this is not considered an asmachta. אַלָא לְפוּ שָאִין עֲסוקִין בְּיִישוֹבוּ שֶׁל עוֹלָם – Rather, dice-players are disqualified because they are not involved with furthering the general welfare. [23]

The Gemara analyzes the dispute:

קאי בינייהו – What is the practical difference between [Rami bar Chama and Rav Sheishess]? איבָא בינייהו דְנָמָר אומָנותָא – The difference between them is in the case where [the gambler] learned another profession. According to Rami bar Chama, he is still disqualified by virtue of his accepting winnings based on a non-binding asmachta agreement, whereas according to Rav Sheishess he is eligible, because his second occupation is socially useful.

The Gemara adduces a proof to Rav Sheishess' view:

וְתְּנֵו – And we have learned in the Mishnah: אָמֶר רֶבִּייְהוּרָה – R' YEHUDAH SAID: אַמָּת – WHEN are dice-players considered ineligible? אַנָּל הוא – WHEN are dice-players considered ineligible? אַנָּל ישׁ לָהָן אומָנות שָּלֹא הוא – Only WHEN THEY HAVE NO TRADE BUT THIS, הוא (הרי זה) – BUT IF THEY HAVE A TRADE BESIDES THIS, THEY ARE ELIGIBLE. אַבָּל ישׁ לַעָּלָא דְעַעָּלָא דְעַתְּנִיתִין משום יִישׁובו שֵּל עוֹלָם הוא – Thus, we see that the Mishnah's reason in disqualifying a dice-player is, as Rav Sheishess explained, because his occupation does not benefit the general welfare.

The Gemara asks:

קשְיא לְרָמי בּר הָמָא – But this presents a difficulty according to Rami bar Chama, since he holds that a gambler is disqualified regardless of whether or not he has another occupation. -?

The Gemara attempts a resolution, but immediately rebuts it: יְהוּדָה ְרִי׳ יְהוּנְה ְרִי׳ יְהוּנְה ְרִי׳ יְהוּנְה – And if you should say that the Rabbis dispute R' Yehudah and maintain that a gambler is disqualified because of asmachta, [24] this is not so, יְבִּי ְבִּר ְרִבּי – for R' Yehoshua ben Levi said: בָל מְקוֹם שָׁאָמֶר – יְבִּי יְהוּשֶׁעַ בְּן לִיי – Wherever R' Yehudah prefaces his statement and says:

(1:08.0) (0) (4) RASHI

. שאין

לו אומנוס אלא סוא · דהואיל ואין
עסוקין ביישובו של עולס אינן בקיאין
בעיב דינין ומשא ומתן ואינן יראי

MYBWWY (PLAG (PILU) OREC.))

שישלם כסף מי שיעשה כך או לא יעשה כך בהתאם לשטת איתו המשחק, ובאסר זה מפני שהוא מתעסק בעסק שאין בו תועלת לישוב העולם 12, ויסוד הוא בתורתינו שאין ראוי לאדם להעסיק את עצמו בעולם הזה אלא באחד משני דברים או בחכמה להשלים בה את עצמו, או בעסק שיועיל לו בקיום העולם כגון אומנות או מסחר, וראוי למעט בזה ולהרבות בראשון כמו שאמרו הוי מעט עסק ועסוק בתורה 22.

[x] כיון שאמר לעיל נמצא אחד קרוב או פסול 10 בא לבאר מי הוא הפסול ומי הוא הקרוב, ואמר המטחק בקוביה, והוא המשחק בתנד" 10 וויסטרנג'" 20 וויסטרנג'" 20 וויסטרנג'" 20 בהם בתנאי

Mishtah מין שְּבֶּרְע מִקְצָת חובו – One repaid part of His debt, וְהְשְלִישׁ אֵת שְׁטָרו – And deposited His loan Document with a third party, אָם לא (נָתָתי) לְּךְ – And Said to [the third party], אָם לא (נָתָתי) לְּךְ – And Said to [the third party], אָם לא (נָתָתי) לְּךְ – "IF I DO NOT^[24] GIVE YOU^[25] the balance of the debt – מָבאן וְעָד יום פְּלונִי – BETWEEN NOW AND SUCH-AND-SUCH A DATE, מְן לוֹ שְטָרו – GIVE (the Lender) His loan document." – דוֹני שְטָרו – דוֹני שְטָרו – אוֹנְי – And [the Borrower] DID NOT PAY the balance of the debt. Should the third party now give the document back to the lender? רְבִי יְהוּדָה אוֹמֶר לֹא יִתַּן – R' YOSE SAYS that HE SHOULD GIVE it back. יְהוֹדָה אוֹמֶר לֹא יִתַּן – R' YEHUDAH SAYS that HE SHOULD NOT GIVE it back.

Gernara The Gernara defines the point of contention between R' Yose and R' Yehudah:

רַבּי יוּסָי סָבַר – In what point do they disagree? רְבִי יוּסָי סָבַר – R' Yose maintains that an asmachta is binding, וְרַבִּי יְהוּרָה סָבַר אַסְמִרְהָא לֹא קְנְיִא – while R' Yehudah maintains that an asmachta is not binding. [28]

The Gemara decides the law:

אָמֶר רֶב נַחְמָן אָמֵר רֶבָּה בָּר אֲבוּהְ אָמֵר רֶב נַחְמָן אָמֵר רֶבָּה בָּר אֲבוּהְ אָמֵר רֶב נַחְמָן אָמֵר רֶבּה בִּר אֲבוּהְ אָמֵר רֵב נַחְמָן אָמֵר רֵב נַחְמָן רב - Raw Nachman said in the name of Rav: הֲלָבָה כְּרֶבִי יוֹטֵי — The halachah accords with the view of R' Yose, that an asmachta is binding. [29]

HAISTSH AVAB (Cq (q (;)

The Gemara returns to the topic of sharecropping:

ת הוא נַברָא דְּקְבֵּל אַרְעָא מְחָבְרֵיה — There was a certain man who leased a field from his fellow. אָמָר אי מובַרְנָא לָה וָהִיבְנָא לָךְּ [The farmer] said to the landowner, "If I leave [the land] fallow, I will give you one thousand zuz." אוביר תילְתָא

— Subsequently, he left one-third of the land fallow.

The Gemara records a dispute as to whether the farmer is required to compensate the landowner:

אָמְרִי נְהַרְדְעֵי – The Nehardeans said: דינָא הוא – It is the law דְיָהִיב לֵיה תְלַת מאָה ותְלָתִץ וְתִּלְתָא וְתִילְתָא וְתִּלְתָא וְתִילְתָא וְתִּלְתָא בּמִּל for leaving a third of the land fallow. רְבָּא אָמֶר – Rava says: אַמְב – This is a case of asmachta, וְאַסְמְּבְתָא לֹא קְנְיִא – and an agreement of asmachta is not binding. ווּאַרַי

The Gemara challenges Rava's ruling:

ולְרָבָּא – Now according to Rava, ולְרָבָא – why is this case different from that which we learned in our Mishnah? For the Mishnah taught that the farmer must adhere to the following commitment in his contract: אם אוביר ולא

— IF I LEAVE IT FALLOW AND DO NOT WORK IT properly, אַשֶּלִם בְּמִיטְבָּא – I WILL PAY ACCORDING TO THE BEST. We see from this that the commitment of the farmer not to leave the land fallow is binding. (15) — ? —

The Gemara answers:

קּתְם לא קֵא נְוִים – There, in the Mishnah, [the farmer] did not exaggerate the amount that he would pay for leaving the land fallow. הָבָא בִּיוֹן דְקָאָמֵר מִילְתָא יְתִירְתָא – Here, however, since he stated something extraordinary, subjecting himself to a large penalty, בוּוְמָא בְעַלְמָא הוֹא דְקָנָוִים – we must assume that he is making a mere exaggeration, not actually committing himself to pay such a penalty. [16]

The Gemara cites another such ruling:

were brought before R' Ami, אָמָר לְהוּ – he would say to [the litigants], יְבִי מַאַתוּר שָׁנָה רְבִּי אַמּוּ – וְבִי מַאַחַר שֶׁרָבִי יוּחָנָן מְלַמְרָנוּ פַּעַם ראשונָה וּשְנִיָּה – 'Since R' Yochanan has taught us time and again אָנִי מָה – the halachah accords with R' Yose, אָנִי מָה – what can I do?"[31]

In spite of these rulings, the Gemara concludes: אין הַלְּכָה כְּרָבִּי יוֹמֵי – But the halachah does not accord with R' Yose.^[32]

HAISTSH AVAB (B) < "N (UN:)

רב – It was stated concerning a down payment: בב – Rav says: בנגדו הוא קונה – It "acquires" an amount equal to its value. וַרָבוּ יוּחָנָן אָמִר – But R' Yochanan says: – It "acquires" the entire [purchase].[9]

The Gemara challenges Ray's view:

ר מיתיבי – They raised an objection from the following Baraisa: מיתיבי – They raised an objection from the following Baraisa: – מיתובי – If one agrees to buy something, but before acquiring it he Gives a security to his fellow [the seller], יוֹם – AND SAYS TO HIM: יים אַנִּי חוור בי – "IF I RENEGE, אָמָר לוּ – MY SECURITY IS FORFEITED TO YOU." – אם אָנִי אחוור בי – MY SECURITY והַלָּה אָמָר לוּ – אבפול לך ערבונף – והַלָּה אָמָר לוּ – I WILL PAY YOU DOUBLE YOUR SECURITY! – נתקיימו התנאים – The STIPULATIONS ARE BINDING, and whoever reneges forfeits the amount of the security. – These are The Words of R Yose.

The Gemara interjects an explanation of R' Yose's ruling:

תבי יוסי לטעמיה – R' Yose is consistent with his reasoning stated elsewhere, אַסמַבּהָא קַנִיאַ – for he has said:

מממבהא (וֹנוֹיִ An asmachta is binding.

הא גוונא לא אסתכהא היא. והיכי דמי אסמכחא כגון דאס אוביר ולא אטביד אשלם במיטבא (כ"מ דף שיי) וכגון משליש את שטרו דגט פשוט (כ"ב דף קסיי) דסומך על לא דבר דסבור כל זה בידי לטשוח ומרישא כי מתני אדעתא דלא יהיב ליה לאסמכתא לידי כך אבל הכא לא סמיך אמידי דהא לא ידע אי כלח אי לא כלח ואפיי הכי אחני שמע מינה (כ) מספיקא

'אתני גמר ואקני ולא גזילה היא':

(ñ) 'e) (8) RASHI

ב בטחת בוומא שאדם מבטיח את הבטחת בנומא שאדם מבטיח את חבירו לסמוך עליו שאם לא יקיים תלא ימן כך וכך :

(1.797) NT (10) RASBEINY TAM

ל נראה לר"ח לפרש הכי כל כי האי
גוונא לאו אסמכחא היא דלא הייא
אסמכחא אלא היכא שאין יטל
להרויח כגון משליש שערו וכו' דגע
פשוע' (ב"ב דף קסח.) אבל הכא לא
הייא אסמכחא משום דכיון דשנים
הייא אסמכחא משום דכיון דשנים
הי לא חד ואחד מקני להבריה מגו
דלי מרווח בעי איהו למקני בההיא
הילה גמר ומקני להבריה ולפי זה כל
שידוכין לא הויא אסמכחא משום
דכל חד וחד בעי למקני גמר נמי
ומקני ו"

λιχ ((σ(εξ.)

של כן נרחה לר"י עיקר כפירוש רש"י וחי קשיח לו מההיח דחיזהו נשך כדפירש לעיל תרין הכי שחני החם דודחי דבר שהוא בידו ממש לגמרי כגון אם אוביר ולא אישביד אשלם במיטבא דהתם בידו לעשות ולא גזים כמי שסובר הוא שכך הפסיד חבירו אם לא ישלים תגאו כמו אם ישלם במיטבא וכההיא ודאי גמר ומקני ולא חשיב אסמכתא ואומר בלבו עלי לשלם ודאי מן הדין מה שבידי לעשות ולא עשיתי אבל היכא דגזים אע"ג קהוי בידו ממש לנמרי כגון אם תוכיר ולא איעבד אשלם אלפא זוזי מכל מקום כיון דגזים ודאי הוי גוומא דמתנה לשלם אלה זוו בשביל קרקע החת ודחי חשיב

לסמכחה ומיהו קשה דהכה משמע דדבר דלה היי כידו להו השמכחה הוא כגון משחק בקוביה דהכה והע"ג דגוים ומהי שנה מההיא דחמרה דוולשפוט דחשביען הסמכחה מההי טעמה ומכ"מ לא קשיא

יובר החם ודחי הויח אסמכחת משום שזה סומך עליו משום דהוי דבר שבידו שמלאין יין למטר ונראה כאסמכחת קלח אע"ג דלת מידי דהחם ודה מחל אחרים למכור לו והלכך אע"ג דלת גוים כיון דלתו בידו הוא לגמרי לת גמר ומקני לחבריה אבל הכא גבי משחק בקיביא דלתו בידו הוא לגמרי לה גמר ומקני לחבריה אבל הכא גבי משחק בקיביא דלתו בידו הוא כלל אע"ג דגוים בחלאי שחוק שלו מ"מ גמר ומקני דכיון שהוא יודע שאין בידו להרויח וידוע הוא שאחד מהם בקיביא דלת נסכון להסמיך חבירו על דבר שאיטו אלת גמר ומקנה לכך כי האי גוונא ודאי לא אסמכחה הוא אבל הא דאשלם אלפא אווי דגוים וגם בידו להשלים חנאו יש לנו לומר דנתכוון להסמיך ולהעשות חבירו היוא אסמכחה משום דגוומה קאמר ולא גמר ומקנה ומסחברא דלהכי גזים שהוא סבור ודאי שישבדנה ועוד שבידו הוא "משום הכי פסק דמשחק בקוביא כשר לעדות דפסקינן כר' יהדה ומסחברא דלהכי גזים שהוא סבור ודאי שישבדנה ועוד שבידו הוא "משום הכי פסק דמשחק בקוביא כשר לפי הדף לפי הדף לפי הדף לפי הדף לפי הדף לפים המשוח שליו מוכר כדאי בנדרים (דף ביו) לאותו שירויח כדי לקנות המשוח אשר עליו אבל המשחקים באמנה אפילו הקט לא מהגי אם לא הקט בב"ד חשוב כדאי בנדרים (דף ביו)

(S) "O N'IN) 7178 police (a) SHULCHAN ARUCH

יג כה (לז) שוכן תנאים שמתנים בני אדם ביניהם אע"פ
שהם בעדים [כה] ובששר אם יהיה כך או אם תעשה
כך אתן לך מנה או אקנה לך בית זה ואם לא יהיה או
לא תעשה לא אקנה ולא אתן לך אע"פ שעשה או שהיה
הדבר לא קנה מו] שכל [כו] האימר אם יהיה אם לא
יהיה (יח) לא גמר והקנה שהרידעתו עדיין סומכת שמא
יהיה או שמא לא יהיה: הנה [נע] וים אומרים דנ׳ חלוקין כדיני
אסמכתא [ל] דכל מה שאין בידו וחלוי ביד אחרים [מז] כגון שא"ל כמ (לנ)
כ) קנה לי יין ממקום פלוני ואם לא מקנה תחייב לי ככן וכך דוה אינו מלוי
כו דדילמא לא ירלו למכור לו הוי אסמכתא *בכל ענין ולא קנה [לא] ומה
שום בידו לעשות אם לא גזים כנון שאמר ל (לנ) י) אם אוכיר ולא אצבוד
אמלם במיטב לא הוי אסמכתא וקניא אבל אי גזים ואמר אם לא משכור אמלם
אמלם במיטב לא הוי אסמכתא וקניא לבל מי גזים ואמר אם לה) [כז] מקנה

ללוקס על חנאי אם מעשה לי כך מקנה הוי אשתכחא כיון שקיום החנאי אינו חלוי ביד המוכר רק ביד הלוקם לא (לה) יוֹ]

[לג] אבל אם אין בידו לנמרי ולא ביד אחרים כנון המשחק בקוביא וכיונא בו שאינו יודע אם ינצח או לא ואפילו הכי החנה

ודאי גמר ומקני מספק [לד] בד"א כששוחקין יב) במעוח מוכנים לב אכל יג) אסיף שוחקים (לו) [בח] באמנה לג א אין

מוליאין ממכו מה שהפסיד (טור בשם ר"י) [לה] וי"א (לו) ה) אפי' נחן לו משכון על המעוח לא מהני דמעות אין

כאן משכון אין כאן כמו שנחבאר לעיל סי' ק"ן סעיף ט' אבל כשמעות מוכנין על הדף מוחר לשחוק ואיו בו אסמכחל

מררכי פרק זה בורר) [לו] ודלא כיש חולקין ואוסרין לשחוק בכל ענין (הנהות מרדכי הנ"ג) [לו] וי"א דאינו מוחר

רק כבהדף שהתעות מונחים עליו ו) קנוי לשניהם (חום' פ' הנ"ל ב"י בכם ר"י) וע"ל סי' ש"ע [לח] ולח מקרי אסמכתא אלא נשעיקר הדבר חולה בתנאי אכל מי שמחייב עלמו לחבירו ואומר אם יהיה כחיים יחן לו ואם לאו יחן ליורשיו זה לא מקרי אסמכתא דהא עכ"פ חייב ליחן לו וכן כל כיולא בזה (ב"י בכם חבובת רשב"א) [לט] י"א הא דמבחק בקוביא

לא הוי אסמכתא הוא מטעם דמאחר בשניהן מחנין זם כנגד זה וכל אחד יוכל להפסיד אגב דבעי למקני גמר ומקני [מ] ולכן כל שנים בהמרו זה עם זה קנו אם יד) קנו מידן לד.* (לח) טו) ודוקא שאין בידן גם כן אבל מה שבידן לא כמו שנחבאר גבי ערבון בכמוך סעיף י"א (טור ומודבי כרק איזהו נכך בכם ר"ח) לה ואפי׳ [כש] בזה יש חולקין ולכן הולרבו (לש) לחת טו) כעמים אחרים גבי מבחק בקוביא וקנסות בדובין לקמן סעיף ט"ז:

(OLGECI) MOROSCHAI

בו רבצא הבל המשחקים באמנה אפילו הקט זה לזה לא קנו דאסמכהא במורה היא ואין מוטיל בה קנין אלא בבית דין חשוב כדאיתא פרק ("רביעי דנדרים) [דר" מדרים] [דף כז.] הרב רבינו יעקב מקינון מלא כהוב בשם ר' אליהו אפילו מסר לו משכון קודם שהתחילו לשחק אפ"ה לא קני דמנה אין כאן משכון אין כאן אבל כשהמעות ומשכון פניהם "על הדף ששחקים בו והמקום קנוי "לשניהם ("ולאותו) "לאותו שמרויח בו לקטת בו המשות [קנה]. וחותן שדוכין רגילין לעשות "בהם קנין אי נמי אפילו בלא קנין לא חשיב המצות מלמד היטקת שקנו מידו לא הוי אסמכתא אם חזר בו ולא נמלא מלמד אחר כיון המפסדי בחזרתו והוי כמו "אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא ("זכל) ["דכל] דבר שבידו ולא בנים לא חשיב אסמכתא כך מסקינן שף פרק איזהו נשך [דף עג:] והא דקאמר התם הלוה לו על שדהו ואמר ליה אם איני נותן לך כו' אור"י דההיא גזים לפי שאין בני אדם רגילים למטר קרקעות כלל זכן הא דאמר התם אם לא אפרע לך ליום פלוני גבי מהאי חמרא ומסיק שם כל דאי לא קני גם לשם חושבו כנזים מפני שאין עדיין זמן מכר היין והוא נותנו עתה בזול:

" ('3: ') 87H) (H) RAMBAM

one who has no occupation other than this. Because he is not engaged in *yishuvo shel olam*, he is presumed to support himself through dice which has a residue of theft (*avak gezel*)

ד ועוד יש שם רשעים שהן פסולין לעדות אע״פ שהן בני תשלומין ואינן בני מלקיות. הואיל ולוקחין [3] ממון שאינו שלהם בחמס פסולין שנ׳ כי יקום עד חמס,

> וכן המשחק (ה) בקוביא והוא שלא תהיה לו אומנות אלא היא, הואיל ואינו עוסק בישוב העולם הרי זה בחזקת שאוכל מן הקוביא שהוא אבק גזל. ולא בקוביא בלבד אמרו אלא אפילו בקלפי אגוזים וקלפי רמונים:

(":1 7517 (1) SEJU (1) LED KAHBAM

י המשחקין בקוביא כיצד. אלו שמשחקין בעצים או בצרורות או בעצמות וכיוצא בהן ועושים תנאי ביניהם שכל הנוצח את חבירו באותו השחוק יקח ממנו כך וכך הרי זה גזל מדבריהם אע׳פ שברצון הבעלים לקח הואיל ולקח ממון חבירו בחנם דרך שחוק והתל הרי זה גזל : וכן המשחקין בבהמה או בחיה או בעופות ועושים תנאי שכל שתנצח בהמתו או תרוץ יותר יקח מחבירו כך וכך וכל כיוצא בדברים אלו הכל אסור וגזל מדבריהם

השנת הראב"ת היא. והמשחק בקוביא גול אבל יש בו איסור גול אבל יש בו איסור שוסק בדברים בטלים שאין ראוי לאדם שיעסוק כל ימיו אלא בדברי חכמה וביישובו של עולם. 6"6 165 6קו נו לומנות 6ל6 הי6 ספונו וכל זכן סו6 שמו לנות הו6 מעסנוי.

יא יוהמשחק בקוביא עם הגוי אין בו איסור גזל אבל יש בו איסור עוסק בדברים בטלים שאין ראוי לאדם שיעסוק כל ימיו אלא בדברי תכמה ובישובו של עולם:

One who plays dice with Gentiles does not engage in prohibited theft, but in the prohibited act of engaging in wasteful activity (*devarim betelim*), as it is improper for a person to engage all his life in anything other than matters of wisdom and *yishuvo shel olam*.

HANHEIM DIBAN (B) NR.Ł NJCU (CY, 25JU (176.EC)

יריא המשחקין בקוביא (וכו׳ הרי) זה גזל מדבריהם. זה קנֹת חימה שלני דהם משמע פרק זה כורר (כה.) דההים שוקתחם דמתר מסתכתם הום ומסתכתם למ קני אידחייא וקי"ל כרב ששת דאמר כל כי האי גוונא לאו אסמכחא היא דהם מדעתיה קם יהיב ליה והפעם שהן פסולין לעדום מפני שחין עוסקין בישובו של עולם וכגון שחין להם סומנות מלם הוח ולם שנם גוי ול"ש ישראל ואייכ מנין לנו שהוא בזל תדבריהם <u>ול"ע וכל שכן</u> שרבינו עלמו פסק פייי תהלי עדות (פייד) שפין המשחק נפסל פלא בשאין לו אותנות מלם הום. וכרשה סיוע לדברי רבינו ממה שממרו בשכת פי שוחל (קפפ:) ומנה גדולה כנגד מנה קפנה אף בחול מסור מ״ם משום קובים:

. אלא שהיה טועה בדעתו שהוא ירויח בכה"ג לא הוו אלא גזלן דרבנן למאן דס"ל דטעמא דמשחק בקוביא משום שאינו עוסק בישובו של עולם הוא וכר׳ יהודה דאמר שאין לו אומנות אלא הוא הלכך הוי משמע לכאורה דבקוביא באקראי בעלמא כגון שיש לו אומנות אחרת ליכא איסורא אפילו דרבנן אלא שאין הדבר כן מדאמרינן בפרק שואל אדם (שבת דף קמח ע"ב) גבי מתני׳ דמפיס אדם עם בניו זכו׳ ודבר זה אפילו בחול אסור משום קוביא ושמעינן מהא תרתי חדא דבקוביא איכא איסור דרבנן אפילו לדידן דק"ל דטעמא דמתני' משום שאינו עוסק בישובו של עולם אלא שאינו פסול לעדות אא"כ אין לו אומנות אלא הוא. ועוד אחרת דאיסור קוביא לית בה איסורא מדאורייתא אלא מדרבנן דאי מנה גדולה נגד מנה קטנה אית ביה איסורי דאורייתא אפילו במנות שוות ה״ל למימר גזרה שוות אטו אינן שוות כן נ״ל. אח״כ ראיתי הרמב"ם ז"ל שפסק כן. ר"ל שהוא כתב בפ"ו מה' גזלה שמשחקין בקוביא הן גזלנין מדרבנן. ופסל משחקי בקוביא שפסולין לעדות מדרבנן כשאין להם אומנות אלא הוא דוקא בפ"י מהל' עדות.

(2:600 HIN) JING INFIE (A) SHULCHAN ARUCH

נ (שור הכיאו בכ"ו) ה יש מי שאומר ד עהמשחק בקוביא עם העכו"ם [1] אין בו משום [ג] גזל אבל יש בו איסור עוסק בדברים בטלים שאין ראוי לאדם שיעסוק כל ימיו אלא בדברי חכמה ויישובו של עולם פוחלקו עדיו לומר שאינו פסול ה אלא א"ב אין לו אומנות אחרת: הכה הכל הס ים כו הומנות הסרת הפר מכול מיו (שור) וש"ל מי ו"ז סי י"ג וככר פכט התוהג בסכרה החרונה לכחוק בקוביה והיי בסול הכל מי בחין לו הומנות הכל הול הלל היל החרונה לכחוק בקוביה והיי בסול הכל מי בחין לו הומנות הכל הול הלל בחן במו בחתנה הם חייב לכנס פ"ל כי "ז ובס :

If he has another occupation, then even if he plays [dice] with Jews, he is not disqualified And the custom has already spread in accordance with the latter opinion to [permit]

playing dice." Nin) Infles 7178 (3) ARUCH HA' SHULCHAN

לה בזה שנתבאר בסעיף כ"ה דקוביא לא הוי אסמכתא כתב רבינו הרמ"א דדוקא כששיחקים במעות מוומני׳ אבל אם שוחקים באמנה אין מוציאין ממנו מה שהפסיד וי"א אפירו נתן לו משכון על המעות לא מהני דמעות אין כאן משכון אין כאן כמ"ש בסי' ק"ץ אבל כשמעות מוננין על הרף אין בו אסמכתא וכו' וי"א דאינו סותר רק כשהרף שהפעות פונח עליו קנוי לשניהם עכ"ל ומעם דיעה ראשונה דנהי דלית בה אסמכתא מ"מ כששוחקים באמנה אין כאן קניין דכשהמעות מוכנים על הרף אף שאין זה קניין מ"ם הם כשותפים מפני הנאה זו וכשהתערבו מעותיהם זהו קניינם כמ"ש בר"ם קע"ו ודיעה השנייה ס"ל דאין זה עניין לשותפות כלל ולכך אף במעות כוכנים אין כאן קניין כלל אא"כ הרף קנוי לשניהם דאו הרף ווכה מקניין חצר דנעשית להזוכה כרשותו דכן הוא דעתם שתהיה כשל הזוכה ואם עשו איזה קניין המועיל אף כששוחקין באמנה חייבים לשלם [הגר"ה ובתוספות שם סנסדרין טס"ד ול"ל כמו בחום׳ עירובין ספ"ז ודו"ק] ויש מי שרוצה לומר דמעם שחוק אמנה הוא משום דאע"ג דאינו אסמכתא מ"ם אין זה חוב גמור שיוכלו להוציאם ברין אבל אין טעם לות דאם היה קניין למה לא יכופו אותו שישלם והעיקר כם"ש וכבר נתבאר בסעיף כ"ג דלהרמב"ם אסור לשחק בקוביא משום גזל ואף בסעכשיו הוי גול וגם המרדכי בהגהות פ"ו דסנהדרין פסק דקוביא היי גזל ע"ש וסי גבר אשר לא יחוש לדברי רבותינו אלה ונפרם שיש בזה סושב לצים והרבה עבירות חסורות נמשך משחוק הקוביא ושומר נפשו ירחק מוה ותבא עליו

(NIPO (N)) DO (F) KESEF MISHWAH

וכן משחק בקוביא וכוי. גם זה גאוחה משנה (כד:) דמני בהדי הנהו דפסילי משחק בקוביא וא"ר יהודה אימחי בזמן שאין לו אומנות. וא"מ והרי ששול הוא משום גול שכ"ר רבינו בהלי גוילה פ"ו (ה") שאסור לשחק בקוביא משום

גול וכיון שכן אפילו יש לו אומנות אחרת פסול, יש לומר דהב"ע במשחק עם הגוי שחין בו תשום גוג וכמ"ם רבינו שם (ה־ה) ואפילו הכי אם אין לו חומנות לחרת פסול משום שאינו עוסק ביישובו של עולם. ומ"מ הרי רבינו כמב ה"ז בחזקת שאוכל מן הקוביא שהוא גול וחי כמשחק עם הגוי אין כאן גול, י"ל דלעולם כמשחק עם הגוי וסוכר רכינו שאינו עוסק ביישובו של עולם פרי שכיון שחין לו חומנות חתרת הרי הוא כחוקת שמשחק עם ישראל והוא גול ואע"פ שלא ראינוהו סתמו כודאו. אי נמי דהכא אפילו במשחק עם ישראל עסקיע אלא שאינו משחק במעות ואם היה לו אומנות להתפרנס לא היינו חושדים אותו שדרך העשירים שבגמר מלאכחן שוחקים להעביר השעה אבל כיון שאין לו חותנות סחמו שמשחק כמעות ואע"פ שלא ראינו מעולם שמשחק במעות פחמו כודאו. תדע שאילו היה פיסולו משום ודחי גזל מחי חירים חין לו אומנות אפילו נפעם אחת לנד נפסל משום גולן. וכך אמרו בפרק זה בורר (כד:) בפירוש דלמ"ד דאיסורא דמשחק בקוביה משום גזל הפילו יש לו חומנות חתרת הוא פסול גם רבינו כחב כאן הרי זה בחזקת שאוכל מן הקוביא שהוא גול, ואי במשחק עם ישראל במעוח מאי בחזקת, הרי אני רואה אותו משחק במעות וגוול ואוכל. אלא ודאי דהכא לאו במשחק עם ישראל במעות עסקיק. ולפי שהרג המגיד נחקשה כדברי רבינו פ' ששי מהלי גדילה (היי) והניחם בל"ע אני אהיה מובין לפניך ואכחוב לך כאן לשון הגמרא ואפרשה לפי דעת רבינו. בפ׳ זה בורר (כד:) חמרו משחק בקוביה

P'P'ON 200 22 SEFER CHASIDIM

תתרכו אל ירחם אדם על אכזרים [א] ואל רחם על מי שאינו מרחם על עצמו [ב] ואל ירחם על מי שהוא כפוי טובה [ג]. כגון מי שמרמה את חבירו וגונב וגוזל ומסית ומדיח ורכיל. ואל ירחם על מי שאינו מרחם על עצמו כגון מפזר מעות שלא לצורך ואינו נשמע כשיועצים אותו אל תוציא המעות בהבלים ואל ירחם על מי שהוא משחק בקוביא ואומר תרחם עלי שלא יבישני ולא יכלימני פלוני שהרויה עלי זהוב. טוב שיתבייש המשחק ועוד שלא יהא מסייע לעוברי עבירה. ועל כפוי טובה כגון שנתן לו אחד והוא אומר לאחרים מה שלכלבים היה משליך הוא נותן לי ומשקר. כשעושים לו טובה מכריעו לכף חובה ולאותו אדם כל זמן שנהנה ממנו שלא יאמרו לו וכשלא יהנתי יהפך לשנוא אותו ויש כשיעשו לו טובות הרבה יאם פעם אחת יעשה לו טובה מועט שאין מקובל לו ישכח כל הטובות בשביל דכר מועט ולא יחזיק לו טובה וכל מי שיעשה לו טובה כגון שלא בפניו לא יברך את ה׳ שזימן לו מה שזה נותן.

HEAVIS (6) DIR (19) (0' Mis)

ועדד שאף אם לא היתה שבועה זו על דעת המקום יתברך,
ולא על דעת רביס, אין מתירין אותה, לפי שאין
מתירין אלא שבועת הרשות, אבל שבועה שנעשית למנוע
מאסור אין מתירין אותה. ושחוק בקוביא הנה יש בו אסורא
דרבנן כדאימא בפנהדרין פרק זה בורר 1. ואפילו לרב ששת
דמ"ל התם דליכא אסתכתא בקוביא, מ"מ דבר מכוער
ומתועב ומשוקן הוא, ורבים חללים הפיל ועלומים כל
הרוגיו 11 ומפורש הוא בירושלמי 15 דמי שנדר שלא לנחוק
אין מתירין אותו. וכן דעת הרמב"ן ז"ל במשפט החרם שלו
וכ"כ הרשב"א ז"ל במשובה 10-11.

(list :0) (21) sie (3) RIVASH

It is now about four years since the entire community of Calir [Calahorra?] gathered in the great synagogue and agreed to impose a total ban of excommunication, that no man or woman should play any game involving dice, not for himself, not for another, nor another for him. And he who violates this, will bear his sin alone, and the rest of Israel will be innocent.'

וזה תורף השאלה זה כמו ד' שנים נאספו כל קהל קאליר בבית הכנסת הגדולה, והסכימו והחרימו בחרם חמור שלא יצחוק שום איש ואשה לשום צחוק של דאוו"ש, לא בעדו ולא בעד אחר ולא אחר בעדו, והעובר עונו ישא וכל ישראל יהיו נקיים. '

Every person, whoever he may be, is forbidden to play cards; not only cards or dice, but every other kind of game that the mouth may utter or the heart conceive or consider, even on Rosh Chodesh, Chanukah, Purim, Chol ha-Mo'ed, and other days on which tachanun is not recited, even with a woman in labor (yoledet) or a person whose blood is being let. In general, one may not gamble in any earthly manner. Everyone, whoever he may be, whether master of the house, boy or girl, manservant or maidservant, shall be punished if he should (Heaven forfend) transgress and gamble. Thus shall be the treatment of the offender: if he is wealthy, he shall pay for every offending act two silver coins, unconditionally, half for [the support of] Torah study and half for the poor of Jerusalem. If he is not wealthy, such that he cannot be punished monetarily, he shall be punished by imprisonment and afflicted by iron chains as befits such offenders.46

לאסמכתא דקני בצדקה ואע"ג דכהריוט לא קני אפ"ה בצדקה שאני דאמירה לגבוה היא . . . ובהדיוט הוא דאמרי' הכי אבל בצדקה לא שייך למימר לא נמר ומקני רצדקה אינה צריכה קנין רק באמירה בעלמא סגי . . .